

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1067/2022
12.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Дарка Милисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр.573/21-39 од 12.04.2022. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 бр.55/22 од 02.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 12. октобра 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Милисављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр.573/21-39 од 12.04.2022. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 бр.55/22 од 02.08.2022. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **одбацује**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К бр.573/21-39 од 12.04.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у десет једнаких месечних рата почев од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, према окривљеном је на основу члана 78. у вези члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета, и то опојне дроге „cannabis“ укупно нето масе 36,71 грам, упаковане у четири пакетића од по 23,02 грама, 4,36 грама, 5,35 грама и 3,98 грама.

Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка, а у корист буџетских средстава Основном јавном тужилаштву у Пожаревцу уплати износ од 14.184,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, те да суду, на име паушала, уплати износ од 5.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 бр.55/22 од 02.08.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Милисављевића, а пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр.573/21-39 од 12.04.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног окривљеног АА – адвокат Дарко Милисављевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 58. став 1. КЗ, те на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и на повреду одредаба члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од казне.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, и у седници већа, коју је одржао у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на повреду кривичног поступка из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 58. став 1. КЗ, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да је нижестепеним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, јер у конкретном случају није примењена одредба члана 58. став 1. КЗ и окривљени ослобођен од казне, иако је то изричито прописано одредбама члана 246а став 1. КЗ.

Наиме, одредбом члана 58. став 1. КЗ прописано је да суд може ослободити од казне учиниоца кривичног дела само када закон то изричито предвиђа.

Одредбом члана 246а став 1. КЗ прописано је да ће се учинилац овог кривичног дела казнити новчаном казном или затвором до три године, те да се може и ослободити од казне.

Дакле, наведеним законским одредбама суду је дата могућност, а не и обавеза, да учиниоца кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ ослободе од казне. Стога Врховни касациони суд налази да нижестепеним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 58. став 1. КЗ, како се то неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Поред тога, бранилац окривљеног је ову повреду кривичног закона истицао и у поступку по редовном правном леку, па како је Виши суд у Пожаревцу, као другостепени, у својој одлуци на страни 2 став осми и страни 3 став први изнео јасне, аргументоване и довољне разлоге због чега налази да првостепеном пресудом није учињена ова повреда, које разлоге и овај суд у свему прихвата као правилне, то на исте и упућује, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Истим захтевом, у уводу, указује се и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца. Међутим, у образложењу захтева бранилац не образлаже у чему се истакнута повреда огледа.

Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и конкретно образложење у чему се та повреда састоји, обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује, па је сходно томе Врховни касациони суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај.

Поред тога, из образложења захтева произилази да бранилац указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, истицањем да су нижестепени судови „игнорисали“ утврђене олакшавајуће околности на страни окривљеног, а које према ставу браниоца оправдавају одлуку да се окривљени ослободи од казне, те да истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер је према ставу браниоца изрека побијане пресуде неразумљива и противречна самој себи и разлозима образложења.

Како повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП не представљају разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485.

став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**